ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଦୁଇଶତମ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଉନ୍ମୋଚନ: ଦ୍ୱିତୀୟ ସଙ୍ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପରଲୋକତତ୍ତ୍ୱରେ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱ

Jeff Pippenger

2024-05-05

ଆମେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ଯାହାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାଗମ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯିଶାୟା, ଏବଂ ପରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍, ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ।

> ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ ଉଦ୍ଭବିତ ହେବ, ଯେଉଁଥି ଜନଗଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପତାକା ସ୍ୱରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଜାତିଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବେ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ ମହିମାମୟ ହେବ। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗକୁ, ଯେମାନେ ଅବଶେଷ ରହିଯାଇଛନ୍ତି, ଅଶୂରରୁ, ଏବଂ ମିଶରରୁ, ଏବଂ ପଥ୍ରୋସରୁ, ଏବଂ କୂଶରୁ, ଏବଂ ଏଲାମରୁ, ଏବଂ ଶିନାରରୁ, ଏବଂ ହାମାଥରୁ, ଏବଂ ସମୁଦ୍ରର ଦ୍ୱୀପସମୂହରୁ ପୁନର୍ବାର ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିବେ। ଏବଂ ସେ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପତାକା ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ନିଷ୍କାସିତମାନଙ୍କୁ ସମବେତ କରିବେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରୁ ଯିହୂଦାର ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ। ଏଫ୍ରାଇମର ଈର୍ଷ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଦୂର ହେବ, ଏବଂ ଯିହୂଦାର ବିରୋଧୀମାନେ ଛେଦିତ ହେବେ; ଏଫ୍ରାଇମ ଯିହୂଦାଙ୍କୁ ଈର୍ଷ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯିହୂଦା ଏଫ୍ରାଇମଙ୍କୁ ଉତ୍ପୀଡ଼ନ କରିବ ନାହିଁ। ଯିଶାୟ 11:10–13.

ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷଦିନର ଲୋକମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହୀତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଐକ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଯାହା ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଦଶ ଦିନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଯିଶାୟ ଏପରି ଏକ ସମୟ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ, "ଇଫ୍ରାୟିମ୍‌ର ଈର୍ଷ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଦୂର ହେବ, ଏବଂ ଯିହୁଦାଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନେ ଛେଦିତ ହେବେ; ଇଫ୍ରାୟିମ ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ଈର୍ଷ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯିହୁଦା ଇଫ୍ରାୟିମଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେବେ ନାହିଁ।"

> "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରୀକ୍ଷାସମୂହ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ଗହମରୁ ତୁଷକୁ ପୃଥକ କରାଯିବ। କିନ୍ତୁ ଏଫ୍ରାୟିମ ଆଉ ଯିହୂଦାକୁ ଈର୍ଷ୍ୟା ନ କରୁ, ଏବଂ ଯିହୂଦା ମଧ୍ୟ ଆଉ ଏଫ୍ରାୟିମକୁ ବିଚଳିତ ନ କରିବ। ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୃଦୟ ଓ ଅଧରରୁ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ, କୋମଳ, କରୁଣାମୟ କଥାସମୂହ ପ୍ରବାହିତ ହେବ। ଆମେ ଏକତାବଦ୍ଧ ହେବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନମ୍ରତା ଓ ଦୀନତାକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା, ତେବେ ଆମ ପାଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନ ଥିବ, ଏବଂ ଆତ୍ମାର ଏକତା ରହିବ।" Review and Herald, March 19, 1895.

ଏକତ୍ୱ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସଂଗ୍ରହ କରିବାବେଳେ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି। ସେହି ଏକତା ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଶ ଦିନ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଏକ୍ସେଟରର ଶିବିର-ସଭାର ଛଅ ଦିନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ 1856 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା, ଯଦି 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ର ମହା ନିରାଶାର ଅନୁଭବ କରିଥିବାମାନେ ନିଜ ପଥ ହରାଇନଥାନ୍ତେ।

> "କିନ୍ତୁ ନିରାଶା ପରେ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମୟରେ, ଆଗମନ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ। ମତଭେଦ ଓ ବିଭାଜନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା.... ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଜଗତ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲା। ଯଦି ସମଗ୍ର ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଏକତାବଦ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆମର ଇତିହାସ କେତେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା!"
>
> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଏପରି ଭାବେ ବିଳମ୍ବିତ ହେଉ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିନଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜା, ଇସ୍ରାଏଲ, ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣ କରୁନ୍ତୁ। ସେ ତାଙ୍କୁ

> ସିଧାସଳଖ କାନାନ ଦେଶକୁ ନେଇଯାଇ, ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ୁ ଏକ ପବିତ୍ର , ସୁସ୍ଥ , ସୁଖୀ ପ୍ର ଜାରୂପେ ସ୍ଥ ାପିତ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ା କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା ପ୍ର ଥମେ ପ୍ର ଚାର କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ 'ଅବିଶ୍ୱ ାସ ହେତୁ' ଭିତରକୁ ପ୍ର ବେଶ କଲେ ନାହିଁ (Hebrews 3:19)। ସେମାନଙ୍କ ର ହୃଦୟ କୁହୁକୁହୁ, ବିଦ୍ରେ ାହ ଓ ଘୃଣାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ନିଜ ଚୁକ୍ତ ିକୁ ପୂରଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ।
>
> "ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସ, କୁହୁକୁହୁ, ଓ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କାନାନ ଦେଶରୁ ବାହାରେ ରଖିଲା। ସେହି ଏକେ ପାପଗୁଡ଼ିକ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ କାନାନରେ ପ୍ରବେଶକୁ ବିଳମ୍ବ କରିଛି। ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେବଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନଥିଲା। ଆମକୁ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ପାପ ଓ ଦୁଃଖର ଜଗତରେ ରଖି ଆସିଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସ, ଜଗତ୍‌ପ୍ରେମ, ଅନପବିତ୍ରିତ ଅବସ୍ଥା, ଓ କଳହ।" Selected Messages, book 1, 68, 69.

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ଛିଡ଼ାହେବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା ବିଳମ୍ବ ସମୟର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା; ପରେ ଏହା ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର-ସଭାରେ ଛଅ ଦିନର ଏକ ଅବଧିକୁ ନେଇଗଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସଭାର ସମାପ୍ତିବେଳେ "ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ"ର ସନ୍ଦେଶରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡାଳନ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ ଏକତା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା।

1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ମହା ନିରାଶା ସମୟରେ ଏକ ଛିଡ଼ାହେବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲାଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଶିକ୍ଷାର ଏକ କାଳକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା। 1849 ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପୁନର୍ବାର ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ 1851 ସୁଦ୍ଧା 1850 ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଥିଲା। ସେହି ଚାର୍ଟ ମୂଳଭୂତ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହାକି ପତାକାରୂପେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସମାଗମ ତାଙ୍କର ଅବତରଣ ସହିତ ସତ୍ୱରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏକ୍ସେଟରରେ ଥିବାମାନଙ୍କର ସମାଗମ ବିଳମ୍ବ ସମୟର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। 1863ର ବିଦ୍ରୋହର ଇତିହାସରେ, ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସମାଗମ ଅନ୍ତତଃ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା 1844ରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। 1848ରେ, ଇସ୍ଲାମ ସେତେବେଳେ ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାଗମକୁ ଏକ କ୍ରମାଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଦଶ ଦିନର ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର ସଭାର ଛଅ ଦିନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏ, ଏବଂ 1856 ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା।

ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଏକତ୍ର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସମାପନୀ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହାତରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

> ଏବଂ ସବ୍ବାଥ ଦିନ ଆସିଲାବେଳେ, ସେ ଉପାସନାଳୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଏବଂ ଅନେକେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ କହିଲେ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିଲା? ଏବଂ ଏହା କେମିତି ଜ୍ଞାନ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେ ତାଙ୍କ ହାତଦ୍ୱାରା ଏପରି ସମର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ମଧ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ହେଉଛି? ମାର୍କ 6:2।

ଦିବ୍ୟ ପ୍ରତୀକ ଅବତରଣ କଲାବେଳେ ଯେ ବିଚ୍ଛୁରଣ ଘଟେ, ତାହା ଏକ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ କରେ, ଯାହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ଏହିପରି କରି ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରେ।

> ଯାହାଙ୍କର କୁଲା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି, ସେ ନିଜ ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଗହମକୁ ଭଣ୍ଡାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେ ତୁଷକୁ ଅନିର୍ବାପ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ିଦେବେ। ମାଥିଉ 3:12.

ସେହି ଅବଧିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ମୁଁ ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ସେ ମେଘରେ ଆବୃତ ଥିଲେ; ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଏକ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଦ ଅଗ୍ନିର ସ୍ତମ୍ଭ ସଦୃଶ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ଛୋଟ ଖୋଲା ପୁସ୍ତକ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦକୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ, ଓ ବାମ ପାଦକୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ରଖିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦:୧, ୨।

1844 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 19 ତାରିଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଛିତରିଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ, ପନ୍ଦରତମ ପଦର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ସହିତ ସମେତିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଚାର୍ଟରେ ଥିବା କେତେକ ସଂଖ୍ୟାର ଗଣନାରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ଭୁଲ ଉପରେ ନିଜ ହାତ ରଖିଥିଲେ।

> "ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯେ 1843 ମସିହାର ଚାର୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ଯେ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସେ ଯେପରି ଚାହିଁଥିଲେ ସେହିପରି ଥିଲା; ଯେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ସେଥିରେ ରହି କିଛି ସଂଖ୍ୟାର ଭିତରେ ଥିବା ଏକ ତ୍ରୁଟିକୁ ଆବୃତ କରି ରଖିଥିଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଅପସାରିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ତାହାକୁ ଦେଖିପାରିନଥିଲେ।" Early Writings, 74.

ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଅପସାରଣ ହେବା ଫଳରେ ସାମୁଏଲ ସ୍ନୋ ସେହି ବିଳମ୍ବିତ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଠିକ ତାରିଖ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିଲେ।

> "ସେହି ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ କାହିଁକି ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇନଥିଲେ। ପୁନର୍ବାର ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ବାଇବେଲକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ। ଆଙ୍କଗୁଡ଼ିକରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଅପସାରିତ ହେଲା, ଏବଂ ଭୁଲଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଗଲା। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚୁଥିଲା, ଏବଂ ଏହି ସମାନ ପ୍ରମାଣ, ଯାହା ସେମାନେ ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ 1843 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ପ୍ରମାଣ ଏହା ସିଦ୍ଧ କଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେବ।" Early Writings, 237.

ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହସ୍ତ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମାର୍ଗଚିହ୍ନମାନଙ୍କର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ରହିଛି। ସେ ଯେତେବେଳେ ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ଓ ଏପ୍ରିଲ 19, 1844 ରେ ଅବତରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା। 1842 ମଇ ମାସରେ 1843 ର ଚାର୍ଟର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ପ୍ରକାଶନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲା ତାଙ୍କର ହସ୍ତ। ଚାର୍ଟର ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଭୁଲକୁ ମୁଦ୍ରିତ କରି ରଖିଥିଲା ମଧ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ। ସେହି ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ବିକୀରଣ ପରେ, ଯିରିମିୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହସ୍ତ କାରଣରୁ ଏକାକୀ ବସିଥିଲେ। ପରେ ସେ ନିଜ ହସ୍ତକୁ ହଟାଇଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅମୁଦ୍ରିତ କଲେ। ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି Exeter ଶିବିର ସଭା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିଥିଲା, ଯେପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅବତରଣର ପୂର୍ବରୁ ଦଶ ଦିନ ପାଇଁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଏକତ୍ର ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲେ। ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ।

> ଏବଂ ଯେ ଦୂତକୁ ମୁଁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲି, ସେ ନିଜ ହାତ ଆକାଶଦିଗକୁ ଉଠାଇଲା, ଏବଂ ଯିଏ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଜୀବନ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗକୁ, ଏବଂ ତାହାରେ ଥିବା ସବୁକିଛିକୁ, ପୃଥିବୀକୁ, ଏବଂ ତାହାରେ ଥିବା ସବୁକିଛିକୁ, ସମୁଦ୍ରକୁ, ଏବଂ ତାହାରେ ଥିବା ସବୁକିଛିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲା ଯେ ଆଉ ବିଳମ୍ବ ରହିବ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:5, 6.

୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ର ପ୍ରଥମ ସମାବେଶରୁ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଅବତରିଲେ, ଏବଂ ମହା ନିରାଶା ଦ୍ୱାରା ଛୋଟ ମିଲେରାଇଟ ଝୁଣ୍ଡ ଛିତରିଯାଇଥିଲା। ସେହି ତାରିଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ହସ୍ତକୁ ସ୍ୱର୍ଗଦିଗରେ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଶପଥ କଲେ ଯେ କାଳ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ।

1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସଙ୍ଗ୍ରହ କ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ହସ୍ତରେ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଥିବା ଏକ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ। ପରେ 1849 ରେ, ସେ ନିଜ ଛିଟରାହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସଙ୍ଗ୍ରହିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୃତ ଘଟଣା ଘଟିଲା ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଛିଟରିଗଲେ। ଏକ୍ସେଟରର ଶିବିର-ସଭାରେ କ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସଙ୍ଗ୍ରହ କରି ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ ଏକତ୍ରିତ କଲେ, ଯେପରି ସେ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଶ ଦିନରେ କରିଥିଲେ। ଫିଲାଦେଲଫିୟ ମିଲେରାଇଟମାନେ ଏକ୍ସେଟରର ଶିବିର-ସଭା ଛାଡ଼ି ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କଲେ। 1856 ରେ, ଯେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଓଦିକିଆରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ତାହାର ବାହାରେ କ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ; କାରଣ କ୍ରୀଷ୍ଟ ଲାଓଦିକିୟଙ୍କ ହୃଦୟର ବାହାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କ୍ଷୁଣ୍ଣନାଦ କରନ୍ତି, ପ୍ରବେଶର ଅନ୍ୱେଷଣ କରି।

> ଦେଖ, ମୁଁ ଦ୍ୱାରରେ ଦାଁଡି ଠକ୍ଠକାଉଛି; ଯଦି କେହି ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଦ୍ୱାର ଖୋଲେ, ତେବେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବି, ଏବଂ ସେ ମୋ ସହିତ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:20.

୧୮୫୬ ମସିହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ହସ୍ତ ଲାଓଦିକୀୟ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ଦ୍ୱାରରେ ଘାତ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ। ତାହାର ସାତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮୪୯ ମସିହାରେ, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତା ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଅଟକାଇ ଦେଇଥିଲା।

> "ଯଦି 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶା ପରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏକତାସହ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ତାହାକୁ ଜଗତକୁ ଘୋଷଣା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଧାରକୁ ଦେଖିଥାନ୍ତେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସସହ ସାର୍ଥକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ, କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆସିଯାଇଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ନିରାଶା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମୟରେ, ଆଡଭେଣ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ.... ଏପରିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଜଗତ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଗଲା। ଯଦି ସମଗ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସମୁଦାୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଏକତାବଦ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆମର ଇତିହାସ କେତେ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା!" Evangelism, 695.

2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ କ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ପରେ 2020 ଜୁଲାଇ 18 ତାରିଖରେ ଛିଟରିଯାଇଥିଲେ। 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ଯେମାନେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହାତରୁ ଗୁପ୍ତ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ନେଇ ତାହା ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ। 2020 ଜୁଲାଇ 18 ତାରିଖରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତୋଳିତ ହାତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଏହା ପରିଚିତ କରାଇଥିଲା ଯେ "ସମୟ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ।"

୧୮୪୩ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ଭୁଲ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଫିଲାଡେଲଫିୟନ୍ ମିଲରାଇଟମାନେ କୌଣସି ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯେତେ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଲାଓଦିକୀୟମାନେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଲୋକବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ। ୧୮୪୪ ପରେ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଫିଲାଡେଲଫିୟନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ "ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର କାଳରେ" "ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କଲା," ଏବଂ ଲାଓଦିକୀୟ ହୋଇଗଲା।

1856 ଗୋଟିଏ ରୂପାନ୍ତରର ବିନ୍ଦୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ରୂପାନ୍ତରର ବିନ୍ଦୁର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ରୂପ ଅଟେ।

1849 ଓ 1856 ମଧ   ରେ ଥିବା ସାତ ବର୍ଷର କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ, ଫିଲାଦେଲଫିୟାନ୍ ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦେ   ାଳନ ପ୍ର   ଭୁଙ୍କ   ର ସେହି ହସ୍ତ   କୁ ପ୍ର   ତିରୋଧ କଲା, ଯାହା ଦ୍ୱ ିତୀୟଥର ପାଇଁ ତାଙ୍କ   ର ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ଏକତ୍ର   କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର   ସାରିତ ହେଉଥିଲା; ଏବଂ ପ୍ର   ତିଜ୍ଞ   । ଏହି ଥିଲା ଯେ, ସେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ   ସେ

ତାହାବେଳେ କରିବେ।

> “ସେପ୍ଟେମ୍ବର 23 ତାରିଖରେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ସଂଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ପ୍ରୟାସଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ। ଛିତରାଇବାର ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରହାରିତ ଓ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଗ୍ରହଣର ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଘାଉ ବାନ୍ଧିଦେବେ। ଛିତରାଇବାର ସମୟରେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରୟାସର କେବଳ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ପ୍ରଭାବ ହୁଏଥିଲା, ଅତ୍ୟଳ୍ପ କିମ୍ବା କିଛିମାତ୍ର ସାଧିତ ହୁଏନଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସଂଗ୍ରହଣର ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ସତ୍ୟ ପ୍ରସାର ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରୟାସ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫଳ ଦେବ। ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକତାବଦ୍ଧ ଓ ଉତ୍ସାହୀ ହେବା ଉଚିତ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସଂଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ଆମକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଛିତରାଇବାର ସମୟକୁ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା କାହାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ଜାଜନକ ଥିଲା; କାରଣ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ପାଇଁ ସେତେକି ମାତ୍ର କରନ୍ତି, ଯେତେକି ସେ ସେତେବେଳେ କରିଥିଲେ, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ କେବେହେଲେ ସଂଗ୍ରହିତ ହେବନଥାନ୍ତା। ସତ୍ୟ ଯେପରି ପ୍ରଚାରିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେହିପରି ଏକ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ।”
> Review and Herald, November 1, 1850.

ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଐକ୍ୟରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଐକ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ “ନିରାଶା ପରେ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମୟରେ, ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦେଲେ।” The Present Truth (ପରେ Review and Herald) 1849 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ 1851 ସୁଦ୍ଧା 1850 ଚାର୍ଟ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ 1856 ସୁଦ୍ଧା, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତ ଥର”ର ସନ୍ଦେଶ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା। 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଅନମୋହରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷ ଏବଂ ପଚିଶ ଶତ କୁଡ଼ି ବର୍ଷର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକର ସମାପ୍ତି ଘଟିଥିଲା।

ସେ ସମୟରେ ଶବ୍ବାଥ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷାଠାରୁ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଶିକ୍ଷା ଥିଲା, ଏବଂ ବାରୋଟି ବର୍ଷ ଧରି ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଗ୍ରସର ହେଲା, ଯାହା 1856 ମସିହାରେ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ଆସିପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଭୂମିର ଶବ୍ବାଥ ବିଶ୍ରାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ମଣିଷଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ଶବ୍ବାଥ ବିଶ୍ରାମ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। ସେହି ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ବହନ କରିଥିଲା। 1856 ମସିହା ମଧ୍ୟ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବିଷ୍କୃତ ପ୍ରଥମ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ତେଣୁ ସେହି ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ଧାରଣ କରିଥିଲା। ଶବ୍ବାଥର ସତ୍ୟ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ, ସପ୍ତମ ତୂରୀର ଧ୍ୱନିରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଗଲା, ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସୀର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରହସ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗୌରବର ଆଶା, ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ। “ସାତ କାଳ” ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ଧ୍ୱନିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଯୁବିଲୀ ତୂରୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା।

୧୮୫୬ ରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସାତ ବର୍ଷ, ଯିରୁଶାଲେମରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ଦଶ ଦିନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର ସଭାର ଛଅ ଦିନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ, ଏହି ସମୟାବଧି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ପରିଣତ ହେଲା ଯେଉଁମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେପରି ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସ, ଯାହା ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଐତିହାସିକ ଅବଧି ଅଟେ, ୧୮୪୪ ଏପ୍ରିଲ ୧୯ ତାରିଖରୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରି ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେବେଳେ ଏହା ଏକ ଆଜ୍ଞାପାଳନମୟ ପ୍ରତିସାଦକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

ପ୍ରଥମ କାଦେଶର ଇତିହାସ, ଯାହା 1844 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସ ଅଟେ, ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସଙ୍ଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେହି ଇତିହାସରେ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ବର୍ତ୍ତମାନ, ତୃତୀୟଥର ପାଇଁ, ଜୁଲାଇ 2023 ଠାରୁ, ପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର

ସଙ୍ଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଫିଲାଦେଲଫିୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଦ୍ୱିତୀୟ କାଦେଶକୁ ପୂରଣ କରିବେ; କାରଣ ସତ୍ୟର ସ୍ୱାକ୍ଷର ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଏହି ତିନୋଟିଥରରେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଫିଲାଦେଲଫିୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉଦାହରଣଟି ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ସଭାମାନେ କି ଲାଓଦିକୀୟାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ? ସେମାନେ କି ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବେ, ନାହିଁ କି, ସତ୍ୟର ସବୁଠାରୁ ଗମ୍ଭୀର ବାର୍ତ୍ତା—ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା—ଜଗତକୁ ଘୋଷିତ ହେଉଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ପାପରେ ଅବିରତ ଚାଲିବେ? ଏହା କୃପାର ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତା, ପତିତ ଜଗତ ପାଇଁ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀ। ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସଭା ଉଷ୍ଣ-ଶୀତଳ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେ ଆଉ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରସାଦରେ ରହେ ନାହିଁ, ଯେପରି ସେହି ସଭାମାନେ ମଧ୍ୟ ରହନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେମାନେ ପତିତ ହୋଇ ଭୂତମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆସ୍ଥାନ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣିତ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜର ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିବା ଓ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସଭା ସହ ଯୋଗ ଦେଇ, ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳକ ପ୍ରଜା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ନାମମାତ୍ର ସଭାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଆତ୍ମିକ ସଜୀବତା ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ସର୍ଗ ନଥାଏ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିପଦମାନଙ୍କୁ ସେହି ସଭାମାନଙ୍କ ପରି ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଭୋଗିବେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିରୋଧ କରନ୍ତି। କେବଳ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ, ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ନିବାସସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ରାଜପରିବାରର ଅଂଶ ହେବେ, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି।

> "'ଯେ କହେ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ତାହାର ଭିତରେ ନାହିଁ' [1 John 2:4]। ଏଥିରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯେମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ଫଳ ପାଇବେ। 'ଯେ କେହି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାନ କରେ, ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ; ଯେ କେହି ପାପ କରେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ' [1 John 3:6]। ଏହା ସମସ୍ତ କଳିସିୟା-ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିୟାମାନଙ୍କର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି। 'ହେ ଛୋଟ ଛୁଆମାନେ, କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ ନ କରୁ; ଯେ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଧର୍ମୀ, ଯେପରି ସେ ଧର୍ମୀ ଅଛନ୍ତି। ଯେ ପାପ କରେ, ସେ ଶୟତାନର; କାରଣ ଆଦିରୁ ଶୟତାନ ପାପ କରୁଛି। ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଯେଣୁ ସେ ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନାଶ କରିପାରନ୍ତି। ଯେ କେହି ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛି, ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ; କାରଣ ତାଙ୍କର ବୀଜ ତାହାର ଭିତରେ ଅବସ୍ଥାନ କରେ; ଏବଂ ସେ ପାପ କରି ପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛି। ଏହାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଓ ଶୟତାନର ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରକାଶ ପାଆନ୍ତି: ଯେ କେହି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେମଧ୍ୟ ତେଣୁ' [1 John 3:7–10]।

> "ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସବ୍ବାଥ-ପାଳନକାରୀ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ତଥାପି ପାପରେ ଅବିରତ ରହନ୍ତି, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ। ସେମାନଙ୍କର ପାପମୟ ଚାଲଚରିତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିପରୀତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି। ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାପରେ ପରିଚାଳିତ କରୁଛନ୍ତି। ଆମ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଆସେ, 'ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଦ ପାଇଁ ସିଧା ପଥ ସୃଷ୍ଟି କର, ଯେଣ୍ଟା ଖୋଡ଼ା ଯାହା ଅଛି ତାହା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ନ ହେଉ; ବରଂ ତାହା ଆରୋଗ୍ୟ ପାଉ। ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର, ଏବଂ ପବିତ୍ରତାକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ବିନା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ନାହିଁ: ସତର୍କତାର ସହିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କର, କାହିଁକିନା କେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ ହେଉ; କାହିଁକିନା କଡୁଆପଣର କୌଣସି ମୂଳ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ ନ କରୁ, ଏବଂ ତାହାଦ୍ୱାରା ଅନେକେ ଅଶୁଚିତ ନ ହେଉନ୍ତୁ; କାହିଁକିନା ଏଷାଉ ପରି କୌଣସି ବ୍ୟଭିଚାରୀ କିମ୍ବା ଅପବିତ୍ର ଲୋକ ନ ଥାଉ, ଯିଏ ଏକ ଲୁଣ୍ଡା ଭୋଜନ ପାଇଁ ନିଜର ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଧିକାର ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲା। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ, ପରେ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲାବେଳେ, ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନିତ ହେଲା; କାରଣ ସେ ଲୁହର ସହିତ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ତାହାକୁ ଖୋଜିଲେ ମଧ୍ୟ,

ପଶ୍ଚ   ।ଉ   ।ପ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥ   ।ନ ପାଇଲା ନାହିଁ’ [ହିବ୍ରୁ 12:13–17]।”

“ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର କାମୁକ ଆଚରଣଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାପେକ୍ଷା, ଶୟତାନଙ୍କର ଭ୍ରମଜନକ କୁତର୍କର ଅଧୀନରେ ଶିକ୍ଷାର ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି। ପାପକୁ ପାପମୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ବିବେକ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରାମଧ୍ୟ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ଦୁଷ୍ଟ ଅଟେ। ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭନର ପ୍ରଲୋଭକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି ଆଚରଣରେ ପତିତ କରେ, ଯାହା ସମଗ୍ର ସତ୍ତାକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ। ‘ଯେ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ [ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା] ଅବହେଳା କଲା, ସେ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନି ସାକ୍ଷୀର ମୁଖରେ କୃପା ବିନା ମରିଲା; ତେବେ ତୁମେ କହ, ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପାଦତଳେ ଦଳିଦେଇଛି, ଏବଂ ଯେ ନିବନ୍ଧନର ରକ୍ତକୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା, ଏକ ଅପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ବୋଲି ଗଣନା କରିଛି, ଏବଂ କୃପାର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ କରିଛି, ସେ କେତେ ଅଧିକ କଠୋର ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ଠାରୁଆଯିବ? କାରଣ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣୁଛୁ, ଯିଏ କହିଛନ୍ତି, ପ୍ରତିଶୋଧ ମୋର; ମୁଁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବି, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ଏବଂ ପୁନର୍ବାର, ପ୍ରଭୁ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବେ। ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପତିତ ହେବା ଏକ ଭୟାନକ କଥା’ [Hebrews 10:28–31]।” Manuscript Releases, volume 19, 176, 177.